

I dag står jeg her på vegne av Polsk-Norsk forening i Bodø .

Jeg vil snakke litt om:

1. Polakker i Norge
2. Polsk- Norsk forening - hva er vi og hva driver vi med
3. Folk i arbeid
4. Hjelp til Ukraina

1. Polakker i Norge.

Ved inngangen til 2022 bodde det ca 105 500 polakker i Norge.

Til tross for reduksjonen i dynamikken i innvandringen til Norge, forårsaket av en betydelig økning i levekostnader , økte krav til norsk kunnskaper og usikkerhet i arbeidsmarkedet i siste årene (grunnet covid 19), er vi fremdeles den klart største innvandrerggruppen som utgjør omtrent 18 % av alle innvandrere i Norge.

I løpet av siste 10 år i Bodø ble det født ca.50 polske barn på Nordlandssykehuset, og per dagens dato er det registrert 1678 Polakker i byen.

Til tross for størrelsen er gruppen overraskende lite organisert.

Vi erkjenner et stort behov for å være mer synlig og ha en innflytelsesrik representasjon av våre interesser i Norge overfor den norske befolkninger og myndigheter.

2. Polsk- Norsk forening i Bodø- hva er vi?

Polsk-Norsk forening i Bodø ble opprettet i 2016.

Vi samarbeider med flere aktører, blant annet Bodø kommune, den Polske ambassaden i Oslo, Røde Kors, samt foreninger som representerer andre nasjonaliteter.

Hovedmålet er integrasjon av polakker i Bodø med det norske samfunnet. Vi vil gjerne være et bindeledd mellom den polske og norske befolkningen.

I tillegg er polsk norsk forening ett sted hvor vi utveksler erfaringer og informasjon, og hvor alle interesserte er velkommen.

Etablering av forening i 2016 ble truffet med en stor entusiasme blant Polske innbyggere i Bodø. Allerede ved oppstarten fikk vi 109 medlemmer.

I flere år har vi samlet store grupper for å feire sammen både norske og polske helligdager.

Foreningen har fra begynnelsen av sin eksistens valgt ut noen få faste feiringer som er viktig for oss, som vi feirer hvert år og vi inviterer våre norske venner til å lære om vår kultur og tradisjoner.

2 mai- flagge dag

3 mai- konstitusjons dag

11 november- uavhengighetsdag

Problemer med lokaler har påvirket frekvenser for møter.

Vi slitt i det siste med å få tak i lokalen hvor vi kunne har arrangere flere møter i fremtiden.

For tiden foreningen reaktiverte seg på nytt med den nye ledelsen etter årene som vi ble sterkt rammet med Covid 19.

Per dags dato har forening kun 78 medlemmer.

Flere polakker, spesielt de med små barn, vil beholde sitt kultur og språket sitt.

Dessverre tilgang til morsmål på skolen er svært begrenset.

Derfor i 2017 har Polsk Norsk forening startet en polsk skole, hvor polske barn fra Bodø kunne lære seg språket, høre om polsk kultur, tradisjoner og historie.

Initiativet ble møtt med stor interesse, men på grunn av manglede bemanning ble skolen nedlagt to år etter åpningen.

Vi har et stort håp om at prosjektet kan gjenopprettes i fremtiden.

3. Polakker som viktig arbeidskraft

Polakkene som er hovedsaklig ansatt i bygg og fiskeindustrien, renhold, helse og it sektoren er en betydelig resurs for Norge.

Det er svært sjeldent at noen få lederstillinger.

Det er dessverre mange som arbeider på et nivå langt under sine evner.

Flere med master eller doktorgrad havner i enkle jobber i mange år, før de klarer å bygge på en ordentlig karriere.

De kulturer forskjellene er kanskje ikke så store, men manglende språkkunnskaper kan være en stor barriere for mange og kan hindre god integrering i samfunnet.

Kunnskapen er avgjørende for å lykkes og trives, men det er ikke enkelt å delta på et norskkurs mens folk er i fullt arbeid. Billig er det ikke heller.

Å gi støtte til undervisning i det norske språk, og kanskje medfinansiere kurs fra kommunen eller arbeidsgivere kan uten tvil betraktes som investering i fremtiden og framtidig arbeidskraft.

Mange gir opp før dette og returnerer til Polen eller prøver lykken i et annet land.

Som resultat av covid -19 har antall polske arbeidsledige innvandrere vokste kraftig i 2020.

Situasjonen på arbeidsmarkedet ble dramatisk for mange som jobbet innen hotell og restaurant bransjen.

Uten norsk språk var de ikke i stand til omstille seg i situasjonen. Mange returnerte til hjemlandet, hvor hadde de større muligheter til å ta en godt betalt jobb uten behov for å skille familien.

Stengte grenser og selve corona har viset oss alle et problem som er i Norge i mange år. Stor mangel på arbeidskraft.

I mange år hørte jeg i Norge at innvandrerne som kommer, tar jobben fra norske. Men arbeidsinnvandring har økt i Norge fordi Norge trengte dette.

På selve Nordlandssykehuset (hvor jeg jobber) er det mange nasjoner som jobber. Det er behov for svært ulike spisskompetanse i sykehuset og da er det avgjørende med rekruttering av utenlandske arbeidskraft.

I følge NAV det er mangel på 8000 kokker og 13 000 sykepleiere i Norge. Bransjene ble kraftig rammet av Covid-19, lite attraktivt med lønn og arbeidstid.

4. Krigen i Ukraina

Ukraina og Polen er nabolandet.

Ved utgangen av fjoråret Ukrainere utgjorde over 50 prosent av innvandrere i Polen. Så vi klarte å bli kjent med dem, noen av dem er kjæreste, venner og naboer.

Når hørte vi at mange menn dropper alt i Polen og kommer tilbake til Ukraina for å kjempe, har dette påvirket oss. For de er ikke fremmede. Vi er også kulturelt ganske like.

Dette gjør det lettere for oss å være med å hjelpe.
Vi følte at vi gjør det for en felles sak.

På denne måten samlet seg en gruppe mennesker her i Bodø. Ikke bare medlemmer av foreningen, som i ett og halv måned organiserte donasjons innsamlinger til ofre for krigen i Ukraina.

Vi har hatt enormt respons på innsamlingsaksjonen vår til flyktinger. Dette var mulig den største samling aksjon i hele Norge.

Det tok ikke lenge tid til vi ble kontaktet med lokale sjømatbedrifter som stilte seg opp med finansiering av alle neste transporter fra Bodø til Polen. Samt har de hjulpet oss med logistikken til å organisere transportene.

I tillegg fikk vi enormt støtte og oppfølging fra blant annet Røde Kors og en person som er her i dag- Kirsten Hasvoll 😊

Slik kunne vi konsentrere oss på innsamling, organisering og pakking.

Aksjonen hadde mange samarbeidspartnere både i Polen, Norge og ikke minst i Ukraina.

Det var helt utrolig at lokal næringslivet og befolkninger i Nordland har engasjert seg so mye. Vi fikk støtte, vi kunne aldri hadde tenkt på.

Krigen dessverre fortsetter, mens vi ble nødt å stoppe samling grunnet manglede lager.